

Pim Lieveheersbeesje

Op de langste dag van het jaar staan Pim, Pam en Poen vroeg op. De zon slaapt nog maar vandaag is het grote honingfeest en ze hebben wel duizend honingzoenen te bakken! Alle dieren van de Woodywereld deden hun bestelling in bakkerij Pimpampoer.

‘VOOR GEBAKJES KLEIN MAAR FIJN
MOET JE BIJ PIM, PAM & POEN ZIJN’

staat er op hun bakfiets.

Nu de grote dag is aangebroken, liggen de honingzoenen in stapels te wachten om gefrituurd te worden. Honingzoenen zitten barstensvol gesuikerde bladluizen, muggenlarven, stukjes knapperige schors en natuurlijk veel honing. Ze zijn klein, maar de smaak is groots.

‘Kan ik al vertrekken?’ vraagt Pam. ‘Er zitten vast al dieren te wachten.’ Het is veel werk om alles op tijd bij de klanten te krijgen en Pam begint er al een beetje van te zweten.

‘De eerste lading is klaar,’ zegt Pim van boven het vuur. ‘Vergeet de lichten van de bakfiets niet aan te steken, Pam!’

Ook Pim voelt al zweetdruppeltjes van zijn schild rollen. Maar ook het geld zal rollen! Iedereen wil vandaag een honingzoen bij het ontbijt.

‘Doe ik,’ zegt Pam. ‘Poen, zit er nog wat in de kassa? Al mijn munten zijn op.’

Niemand antwoordt.

‘Poe-hoen?’

Geen Poen te bespeuren. En ook geen bakfiets, blijkt even later...

‘Waar is Poen nu toch heen?’ vraagt Pim zich af.

‘Uitgerekend vandaag, dat is niet te doen,’ briest Pam. ‘Wacht maar, Poen, je krijgt een trap van mijn schoen!’

Maar het vuur is heet, dus bakt Pim verder.

Pam ijsbeert intussen door de keuken. ‘Die oen van een Poen!’

‘Hij is zo terug,’ zegt Pim. ‘Je kent hem toch, het is een kapoen.’

'Een schorpioen zul je bedoelen! Hij zal boete doen! Geen feest voor dit lieveheersbeest!'

Een hele berg verwensingen en honingzoenen later staat Poen plotseling voor hun neus, met Yorik IJsbeer die een enorme klont ijs vastheeft.

'Tadaa!' zegt Poen.

'Dat werd tijd,' zegt Pim van boven de kokende olie. 'Je kunt niet zomaar verdwijnen met de bakfiets, Poen.'

'Terwijl wij ons krom bakken!' zegt Pam.

'We haalden ijs, Yorik IJsbeer en ik. Bij de ijsberg.'

'Wat moeten we met ijs, Poen? Al onze klanten zitten te wachten. Op honingzoenen, niet op ijsklonten.'

Poen sust zijn vrienden. 'Ik zie jullie elk jaar puffen en zweten op het honingfeest. Jij in de keuken, Pim. En Pam, jij op weg met die zware fiets. Een verfrissing kunnen jullie wel gebruiken, toch? Probeer maar.'

Pim en Pam trippelen het ijs op en ja, dat voelt heerlijk fris aan hun pootjes. Pim breekt een stukje ijs af en legt het op zijn tong. En op die van Pam.

'Zalig,' zegt Pam.

'Terwijl jullie afkoelen, doe ik wel de eerste leveringen,' zegt Poen.

Daar kijken Pim en Pam van op.

'Jij zorgt toch voor de centen, Poen? In tellen ben ik niet zo goed, hoor,' zegt Pam.

'Nee, maar Pim wel. Hoeveel stippen heb ik op mijn schild?'

'Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven!' telt Pim en dat is helemaal juist.

'Zie je wel,' zegt Poen. 'Jij regelt de bestellingen, Pim. En jij, Pam, jij kunt honingzoenen bakken, toch?'

'Makkie,' zegt Pam. Hij heeft het Pim al zo vaak zien doen.

'Leuk! Dan wisselen we dit jaar eens van rol. Ik fiets, Pam bakt en Pim telt. Wat denken jullie?'

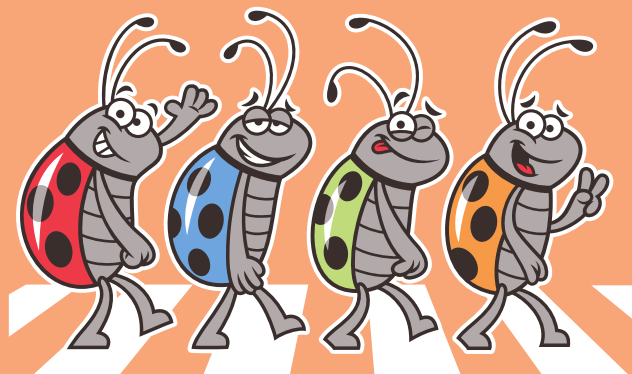
Pim en Pam knikken. Een nieuwe taak! Ze voelen het al kriebelen.

'En ik?' vraagt Yorik IJsbeer. 'Kan ik niets doen?'

'Proef jij maar de eerste honingzoen,' zegt Poen en dat doet Yorik graag.

'Mmm, een smaakbom,' zegt hij. 'Of eerder: bommetje... Krijg ik er nog een?'

'Bestellingen doorgeven aan Pim, graag,' zegt Poen. En even later al scheurt hij door de bochten met een berg geurig lekkers in de bak van de fiets.

WOODY